

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 7 січня 2026 р. № 6

ПОРЯДОК

застосування спрощеної процедури розгляду документів
про надання дозволу або висновку для здійснення міжнародних
передач товарів у рамках міжнародних договорів України

1. Цей Порядок визначає механізм застосування Держекспортконтролем спрощеної процедури розгляду документів про надання дозволів або висновків для здійснення міжнародних передач товарів на виконання міжнародних договорів України (далі — міжнародний договір).

2. Терміни у цьому Порядку вживаються у значенні, наведеному в Законі України “Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання” (далі — Закон).

3. Завдання експертизи в галузі державного експортного контролю, визначені статтею 11 Закону, виконуються на етапі підготовки до укладення міжнародного договору. З цією метою попередньо погоджений з іноземною стороною проект міжнародного договору, в межах якого передбачається здійснення міжнародних передач товарів, надсилається суб’єктом, що ініціює його укладення (далі — суб’єкт-ініціатор), до Держекспортконтролю в порядку, визначеному Законом України “Про міжнародні договори України” та Положенням про порядок укладення, виконання та денонсації міжнародних договорів України міжвідомчого характеру, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 17 червня 1994 р. № 422 (ЗП України, 1994 р., № 10, ст. 251).

4. Заходи з виконання завдань експертизи в галузі державного експортного контролю на етапі погодження проекту міжнародного договору здійснюються з урахуванням вимог Закону, відповідно до Положення про порядок проведення експертизи в галузі державного експортного контролю, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 липня 1997 р. № 767 (Офіційний вісник України, 1997 р., число 29, с. 70), та Порядку здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів військового призначення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 листопада 2003 р. № 1807 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 48, ст. 2506).

5. На етапі погодження проекту міжнародного договору Держекспортконтроль забезпечує виконання таких завдань експертизи в галузі державного експортного контролю:

оцінка стану забезпечення захисту інтересів національної безпеки, дотримання міжнародних зобов'язань України, пов'язаних з нерозповсюдженням зброї масового знищення, засобів її доставки та обмеженням передач звичайних озброєнь, а також заходів щодо недопущення використання зазначених товарів у терористичних та інших протиправних цілях;

оцінка значення експорту товарів з точки зору можливості створення в державі, яка є кінцевим споживачем таких товарів, зброї масового знищення або засобів її доставки, звичайних видів озброєння та військової техніки або придбання будь-яких товарів, що можуть бути використані у створенні зброї масового знищення чи засобів її доставки;

перевірка наявності гарантій щодо доставки товарів заявленому кінцевому споживачу та їх використання у заявлених цілях;

визначення належності товарів до матеріальних носіїв секретної інформації та грифу секретності таких носіїв;

визначення інших чинників, які можуть сприяти обґрунтованому прийняттю рішень в галузі державного експортного контролю.

6. Разом із проектом міжнародного договору суб'єкт-ініціатор подає до Держекспортконтролю:

інформацію про суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів та іноземних суб'єктів, яких планується залучити до виконання міжнародного договору;

інформацію щодо можливості здійснення міжнародних передач товарів у межах компетенції суб'єкта-ініціатора;

перелік найменувань товарів, які плануються до міжнародної передачі;

підтвердження інформування суб'єктів господарювання про необхідність звернення до Держекспортконтролю для здійснення атестації системи внутрішньофірмового експортного контролю (у разі потреби);

довідку щодо належності (неналежності) товарів (груп товарів), які надано для попередньої експертизи, до матеріальних носіїв секретної інформації (матеріальних носіїв інформації, що містять державну таємницю) та ступеня секретності такої інформації (ступеня секретності таких товарів), що засвідчується підписами керівника суб'єкта здійснення міжнародних передач і керівника його режимно-секретного органу (за наявності такого органу на підприємстві), які скріплюються печаткою такого суб'єкта.

7. За результатами розгляду проекту міжнародного договору Держекспортконтроль інформує суб'єкта-ініціатора про відповідність такого проекту вимогам законодавства в галузі державного експортного контролю. Внесення до проекту міжнародного договору змін, що стосуються найменувань та реквізитів експортерів, імпортерів, посередників та кінцевих споживачів, а також найменувань товарів, зобов'язань про їх кінцеве використання та надання відповідних документів про гарантії без погодження з Держекспортконтролем не допускається.

8. У разі встановлення невідповідності проекту міжнародного договору вимогам законодавства в галузі державного експортного контролю Держекспортконтроль інформує про це суб'єкта-ініціатора та зазначає положення такого проекту, які не відповідають вимогам законодавства в галузі державного експортного контролю.

9. Держекспортконтроль може також надавати рекомендації щодо особливостей здійснення міжнародних передач товарів у рамках реалізації відповідного міжнародного договору.

10. За умови визначення відповідності проекту міжнародного договору вимогам законодавства в галузі державного експортного контролю після набрання відповідним міжнародним договором чинності Держекспортконтроль за зверненнями суб'єктів господарювання застосовує спрощену процедуру розгляду документів про надання дозволу або висновку відповідно до статті 20 Закону у строк до 15 днів з дня надходження відповідних документів.

11. З метою отримання дозволу (висновку) на міжнародну передачу товарів, визначену у міжнародному договорі, суб'єкт здійснення міжнародних передач товарів подає до Держекспортконтролю через робочий кабінет користувача інформаційно-комунікаційної системи у сфері державного експортного контролю заяву за встановленою Мінекономіки формою, до якої додає:

засвідчену суб'єктом-ініціатором копію зовнішньоекономічного договору (контракту), укладеного на виконання міжнародного договору;

документи про гарантії, крім випадків, визначених пунктом 12 цього Порядку;

копію міжнародного договору.

Підстави залишення заяви без розгляду, відмови в наданні дозволу та порядок інформування суб'єкта господарювання щодо остаточного рішення визначені статтею 16 Закону.

12. За наявності у міжнародному договорі положень, якими іноземна сторона гарантує, що товари не будуть реекспортовані або передані третім особам і будуть використані виключно у цілях, визначених договором, подання окремих документів про гарантії у сфері експортного контролю не вимагається.
